

OSTROVNÍK

školní časopis žáků a učitelů ZŠ sv. Voršily v Praze

číslo 45

leden 2017

www.zssv.cz

Miriam Adamcová, 8.B

SLOVO NA MĚSÍC

Vážení kolegové, milí žáci,

jsme znovu na začátku, začal nový rok, který bývá u většiny z nás spojen s nějakým předsevzetím: budu se víc učit, budu méně jíst, budu méně hrát na počítači, budu sportovat, budu si uklízet pokoj... Předsevzetí jsou vždy vyjádřením toho, že každý člověk se chce nějak zdokonalovat, že chce být lepší. Jsou tedy nasměrována vždy na to, co vnímáme jako dobré. Chceme-li je dosáhnout, musíme se nejen skutečně rozhodnout, ale krůček po krůčku, krok po kroku tato předsevzetí naplňovat, i když to bude obtížné a nebude se nám třeba i chtít. To, že se nám to vždy nezdaří, se může stát, nesmíme se s tím, ale spokojit, musíme začínat stále znovu. Pokud se na to vykašleme, pak v nás natrvalo zůstane vědomí toho, že jsme neuspěli, že předsevzetí jsou nedosažitelná a tím i zbytečná.

Nový rok by ale také měl být vždy spojen s rozhodnutím zlepšit své chování, zintenzivnit své vztahy s druhými lidmi a především náš vztah k Bohu.

Nemůžeme, nesmíme ustrnout ve stavu, v jakém se nacházíme, stále je co zlepšovat, bez ohledu na to, je-li nám sedm, patnáct, čtyřicet nebo šedesát. Každý rok, ale i každý den, je pro nás novou výzvou, nikoli časem k rezignaci.

Život je docela složitý. Každé prostředí, každá situace, každá osoba vyžaduje z naší strany pečlivé pozorování, zkoumání, abychom se všude, vždy a ke každému chovali s náležitou úctou, respektem, otevřeností, abychom dokázali využít každý okamžik, každou chvíli našeho života, která je neopakovatelná. Když jsme doma, když je vyučování, když jsme v kostele na bohoslužbě, když trávíme čas s kamarády, když odpočíváme. Všechno vyžaduje svůj vlastní, osobitý, moudrý a citlivý přístup. I zde se můžeme všichni stále učit a zdokonalovat.

Přeji tedy nám všem, abychom si dokázali dávat předsevzetí vždy znovu a znovu. Přeji nám všem, abychom je toužili naplňovat a dokázali vždy znovu začínat, nikdy nerezignovali a nespokojili se s tím, že to tak stačí.

K tomu vám všem žehná Ondřej Mrzílek

SLOVNÍ PYRAMIDA

BĚLA

BORIS

BOŽENA

BARBORA

BENEDIKT

BOHUSLAVA

BARTOLOMĚJ

Ema Kocourková, 9.B

VÍT

VĚRA

VANDA

VIKTOR

VENDULA

VERONIKA

VĚNCESLAV

VRATISLAVA

Míša Kokaislová, 9.B

Jsem ráda na světě

- protože mám kamarády, kterým na mně záleží
- protože mám rodinu, která by za mne položila život
- protože věřím, že jednou založím vlastní rodinu
- protože když chci, dokážu mnoho super věcí
- protože mám zájmy, které mě drží nad vodou
- protože mohu uplatnit svoje názory
- protože se dokážu vcítit do člověka
- protože mohu navštívit spoustu různých zajímavých zemí

Nikola Nováková, 9.B

Relace ke svátku sv.Anděly

Hezké dobré ráno, moc vás všechny vítáme při našem vysílání u příležitosti svátku sv.Anděly Merici. Prostřednictvím vysílání se podíváme do nebe, jak se tam slaví. Nyní se pokusíme o spojení s dnešním hostem.

R: Haló, slyšíme se?

A: Ano, již staletí čekám na tuto chvíli. Jsem totiž zde s vámi víc, než jsem byla na zemi.

R: Jak to?!

A: Na zemi jsem žila v době svatého Ignáce z Loyoly a Františka Xaverského, Kryštofa Kolumba, Mikuláše Koperníka a Terezie z Avily.

R: Aha! A ve které zemi?

A: V severní Itálii, ve městě Desezano a Brescii. Od malička jsem milovala Boha. Můj tatínek Jan nám vždycky večer četl Bibli a příběhy o svatých. Nejvíce se mi zalíbila legenda o svaté Voršile. To mi tatínek musel číst velmi často.

R: Kolik vás bylo dětí?

A: Moji rodiče měli čtyři děti. Brzy mi umřela sestra Marie-Anna, a také maminka a tatínek brzy zemřeli. A tak jsem se musela starat o své dva bratry. A pořád jsem myslela na svoji zemřelou sestřičku a obávala jsem se, jestli je v nebi. Jednou mě sám Bůh ujistil, že je v nebi.

R: A jak?!

A: Pracovala jsem s ostatními na poli, a když ostatní šli jíst, já jsem se uchýlila stranou a modlila jsem se, náhle jsem uviděla žebřík, který se

zdvíhal do nebe, a na něm vystupovali a sestupovali andělé a mezi nimi jsem uviděla svoji sestru. Už jsem neměla žádné pochybnosti, že je spase-ná. Sestra se na mě usmála a řekla mi: „Andělo, jednoho dne shromáždíš ženy, které budou mít v církvi výjimečné poslání.“

R: Jaká byla tvoje reakce?

A: Tehdy jsem nechápala, co to má znamenat, ale uchovávala jsem ta slova ve svém srdci.

R: A kdy se tato slova naplnila?

A: To mohu říci úplně přesně - 25. listopadu 1535.

R: A co se tehdy stalo?

A: Založila jsem Společnost svaté Voršily. V ní bylo zapsáno 28 dívek, které se rozhodly sloužit Ježíši ve svých rodinách, a tak zůstat ve světě svobodné a zavázat se Bohu třemi sliby: čistoty, chudoby a poslušnosti.

R: Nemusely se dívky tehdy provdat či vstoupit do kláštera?

A: Bůh ode mne žádal, aby se obnovily rodiny. Vždyť to byla dobrá rene-sance.

R: To jsi udělala velkou církevní revoluci?

A: Ano, ale ne já, ale sám Bůh skrze mne.

R: Ale svatá Andělo, já nechápu, proč se sestry nazývají voršilky, když ty jsi Anděla?

A: To proto, že jsem zvolila za patronku Společnosti, kterou jsem založi-la, svatou Voršilu, jak jsem říkala. Už jako dítě jsem ji měla moc ráda!

R: A čím tě tak zaujala?

A: Chtěla bych, aby si sestry stále uvědomovaly, že svatá Voršila milovala Krista, že za něj položila svůj život. Bylo to ve 4. století v Kolíně nad Rýnem.

R: A co dělají tvé duchovní dcery dnes? Jsou jen v Itálii?

A: Velmi rychle se Společnost - později Řád svaté Voršily, rozšířil do celého světa. Nyní máme školy, kde vychováváme a katechetizujeme děti a mládež (jako třeba v Praze a v Olomouci), ale máme i jiná apoštolská díla. Naše evangelizace zasahuje do misíí v Senegal, Kamerun, Botswaně, Peru, Kambodži, na Ukrajině a jinde. Vím o všech svých dcerách a přimlouvám se za ně v nebi. Řekla jsem jim, že jejich útočiště je u nohou Ježíše Krista, a to ukřižovaného, a že si mají navzájem pomáhat, snášet se v Ježíši Kristu, mít k sobě úctu a být navzájem sjednocené v lásce.

R: Děkuji za rozhovor.

připravila sestra Magdalena

Seznámení se slečnou

Starší Slovák Sysel, slavný spisovatel sci-fi, silně sklerotický se seznámil se sličnou slečnou - slavnou spisovatelkou Silvou Sýkorovou. Slečna si syslí sýry se salátem. Slovtuný Slovák Sysel stihl sníst snadněji svůj silný sýr se smyslem. Starší Slovák Sysel se sličnou Silvou se spojili sňatkem. Společně si slíbili sedm synů. Smějí se spolu stále.

Karla Procházková, 8.A

R o h á ě k

A

AJ

AHA

AHOJ

AKORD

AMULET

ANDULKA

ANAKONDA

ARABŠTINA

ANGLIČTINA

Kristýna Meixnerová, 8.A

B

BÉ

BLB

BANG

BOULE

BAROKO

BÁBINKA

BARIKÁDA

BRAŠNIČKA

BABOVŘESKY

Ben Fišera, 8.A

KRÁL

LÁVRA

Mapsal: Karel Havlíček Borovský

Ilustrovala: Alena Ladová

Děj:

Básmička je o královi, který byl zasnostlý a nechtěl se holiť. Inu, někdy se oholit musel. Všudy na Letnici se mezi holiči lozvalo, kdo krále Lávu přijde holiť. Ačkoli byl král moc bohatý, měl jednu slabost. Každého holiče, který ho oholil dal popravit na šibenici!

Jednou padl los na holiče Kukulima, který je syn vdovy. Při popravě vdova horlivě prosila, aby jeho jediného syna nechal být.

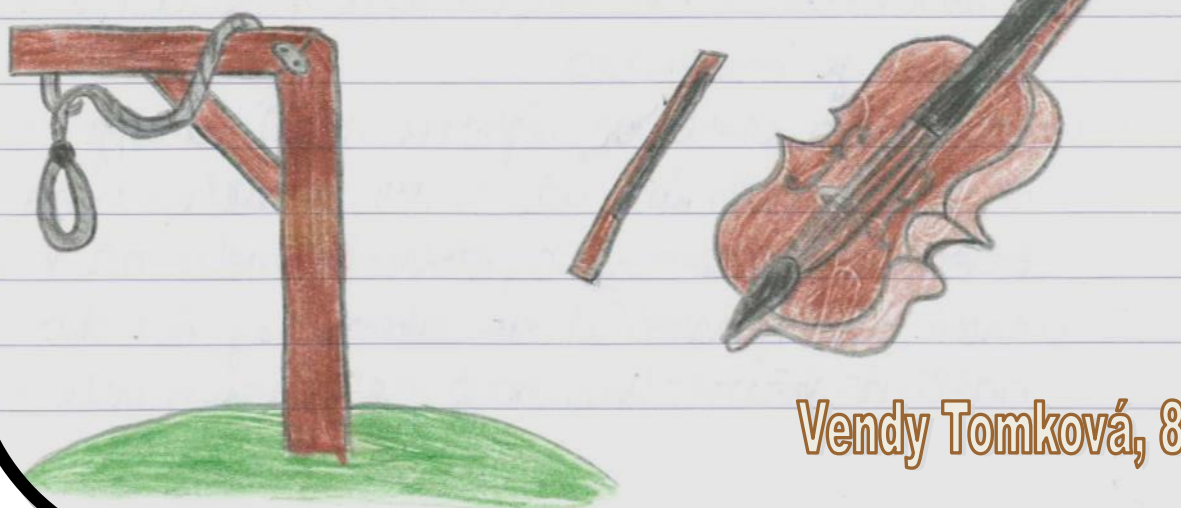
Král se styděl, za to co dělal a tak povýšil Kukulina na královského holiče a už žádná poprava! Král Kukulimovi ale přísně nařídil, že nemůže nikomu říct, co na králu za vlasy vždy vidí!

Kukulim to nesl špatně. Byl sarmoucený, deštělý, až si toho maminka všimla a začala se ho ptát, proč je pořád tak smutný. Kukulim to ale nechtěl říct jí, tak ho poslala za starým poustevníkem a že ten mu poradí. Starý poustevník ho poslal k vtě, aby jí všechno pověděl. Tak tedy učinil. Tím se uchránil a už nebyl tak sarmoucený. Král proto udělal velkou hostinu s muzikanty. Jeden z muzikantů hrál na basu a ztratil se mu z ní kuliček, tak šel sehnat máhradu. Došel ke kouzelné vtě a ustríhl z ní kus. Dal ten kus na basu a začal hrát.

Basu ale spustila: "Král láma má osli uši, král je ušatec!" Král dal barištu ihned vyhodit.

Po čase ale lidé usoudili, že mu vlastně osli uši sluší a že se pod korunou hešky vyjímají!

Z tohoto příběhu plyne ponaučení, že nikdy nic nešeptej do staré vtě!

Vendy Tomková, 8.B

P R O C H Á Z K A

Jednoho krásného deštivého rána jsem se vydala na procházku do blízkého lesa. Les se třpytil jako diamanty a já měla radost z čerstvého svěžího vánku. Procházela jsem se lesní krajinou, která se se na mne přívětivě usmívala. Někde v dáli byl slyšet radostný ptačí zpěv. Za chvíli přestalo pršet a zpod mraků vykouklo šťastně se usmívající sluníčko. Jeho záře se rozplývala daleko do kraje.

Byla jsem šťastná! Lehký vánek mi vál ve vlasech a stromy se ve větru lehce pohupovaly. Celý les zářil nastávajícími podzimními barvami, které kontrastovaly s ještě lehce našedlou oblohou po dešti. Vrátila jsem se domů velmi osvěžená.

Miriam Adamcová, 8.B

O B S A H:

Slovo na měsíc (Ondřej Mrzílek)	2 - 3
Slovní pyramida (Ema Kocourková a Míša Kokaislová, 9.B)	4
Jsem ráda na světě (Nikola Nováková, 9.B)	5
Relace ke svátku sv. Anděly (sestra Magdalena)	6 - 8
Seznámení se slečnou (Karla Procházková, 8.A)	8
Roháček (Kristýna Meixnerová a Ben Fišera, 8.A)	9
Král Lávra (Vendy Tomková, 8.B)	10 - 11
Procházka (Miriam Adamcová, 8.B)	12